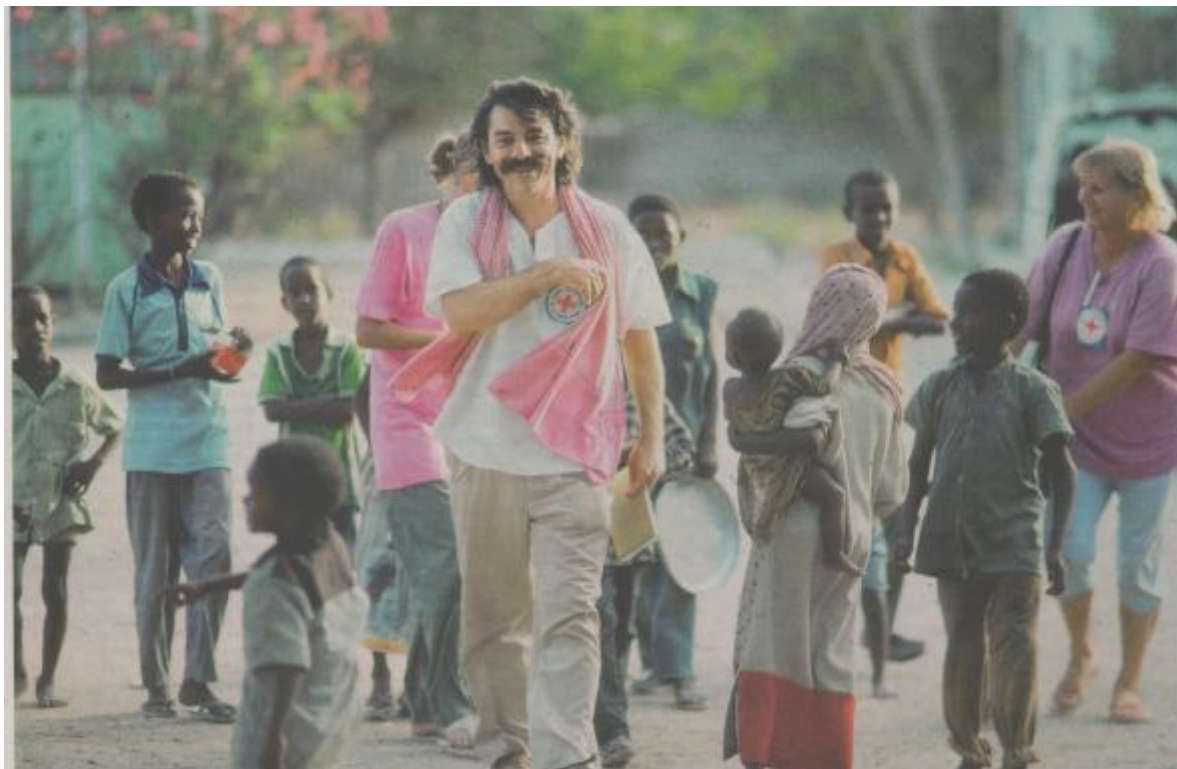

25 Ιουλίου 2014

Έλληνας γιατρός «οργώνει» τα πιο επικίνδυνα μέρη του πλανήτη

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Με το σήμα του Ερυθρού Σταυρού το 1992 στη Σομαλία. Ο Κρις Ιωάννου και η ομάδα των

Έζησε τη ζωή του ανάμεσα σε πολέμους, εμφύλιες συρράξεις, ερήμους, στρατόπεδα βουνά και ζούγκλες, ταξιδεύοντας σε αφιλόξενες περιοχές με τεράστιους κινδύνους. Μοναδικό του εφόδιο ήταν μερικά εργαλεία και η πίστη στο έργο του. Ο λόγος για τον Κρις Γιάννου, που σήμερα συγκαταλέγεται στους ελάχιστους, παγκοσμίως, ιατρούς με συσσωρευμένη εμπειρία στην ιατρική, η οποία ασχολείται υπό ακραίες συνθήκες.

Είναι ένας από τους λίγους χειρουργούς του οποίου οι σπάνιες γνώσεις του είναι καταγεγραμμένες στα ιατρικά εγχειρίδια του Ερυθρού Σταυρού ως οδηγός για τις μελλοντικές γενιές των χειρουργών, που καλούνται να προσφέρουν στο συνάνθρωπο στο πλαίσιο των παρεμβάσεων του διεθνούς οργανισμού, τον οποίο ο ίδιος υπηρέτησε επί πολλά χρόνια.

Ελάχιστα είναι τα σημεία της Γης, όπου δεν έχει βρεθεί, καθώς μέσα στο πέρασμα του χρόνου τον κάλεσαν να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην Νικαράγουα και τη Ζιμπάμπουε, στην Υεμένη και στο Αφγανιστάν, άλλοτε στα Παλαιστινιακά στρατόπεδα, άλλοτε στο Νεπάλ, στην Σομαλία, στην Αϊτή και την Καμπότζη. «Από την εποχή που ήμουν 11 ετών ήθελα να γίνω χειρουργός στον Τρίτο Κόσμο» λέει στο «Έθνος της Κυριακής», ο κ. Γιάννου λίγο μετά την επιστροφή του από μια ακόμα αποστολή στην Αϊτή και την Δομινικανή Δημοκρατία, εξηγώντας τα κίνητρα που τον οδήγησαν σε αυτό το μεγάλο ταξίδι.

«Αγαπάω τους ανθρώπους. Σήμερα νομίζω ότι είμαι υπεύθυνος για να διδάξω στους νέους και να δώσω γνώση. Δυστυχώς οι πόλεμοι συνεχίζονται και υπάρχουν θύματα. Η ιατρική γίνεται κάτω από ειδικές συνθήκες και το χειρουργείο πολέμου και καταστροφών είναι πολύ διαφορετικό, όταν με ελάχιστα μέσα πρέπει να ξέρεις πως θα δουλέψεις χωρίς τα εργαλεία και την τεχνολογία. Ασφαλώς θέλει κουράγιο και βέβαια και εγώ φοβάμαι. Όλοι φοβούνται, αλλά χρειάζεται να έχεις αυτοέλεγχο σε συνθήκες πολέμου», λέει. Όταν η Τρίπολη δεχόταν ισχυρά πυρά από τους Σύριους, εκείνος προσπαθούσε να βοηθήσει Ισραηλινούς τραυματίες που ήταν στα χέρια της PLO. «Μου φαίνεται απίστευτο τώρα πως ήμουν μέσα στο ασθενοφόρο μεταφέροντας τραυματίες ενώ γύρω έπεφταν βόμβες» λέει ο κ. Γιάννου. Οι περιπέτειές του, όμως, μόλις είχαν αρχίσει. Το 1984 πήγε αποστολές σε Κούβα, Νικαράγουα, Υεμένη και πάλι στον Λίβανο, στο στρατόπεδο της Σατίλα, εκεί όπου λίγα χρόνια πριν είχε γίνει η μεγάλη σφαγή. Επρόκειτο να παραμείνει μαζί με τους Παλαιστίνιους για περισσότερο από δύο χρόνια. «Αυτήν τη φορά οι Παλαιστίνιοι είχαν δεχθεί επίθεση από Σίιτες και Σύριους.

Έγιναν μερικές μεγάλες μάχες και σε μια περίπτωση επί έξι μήνες κανείς δεν

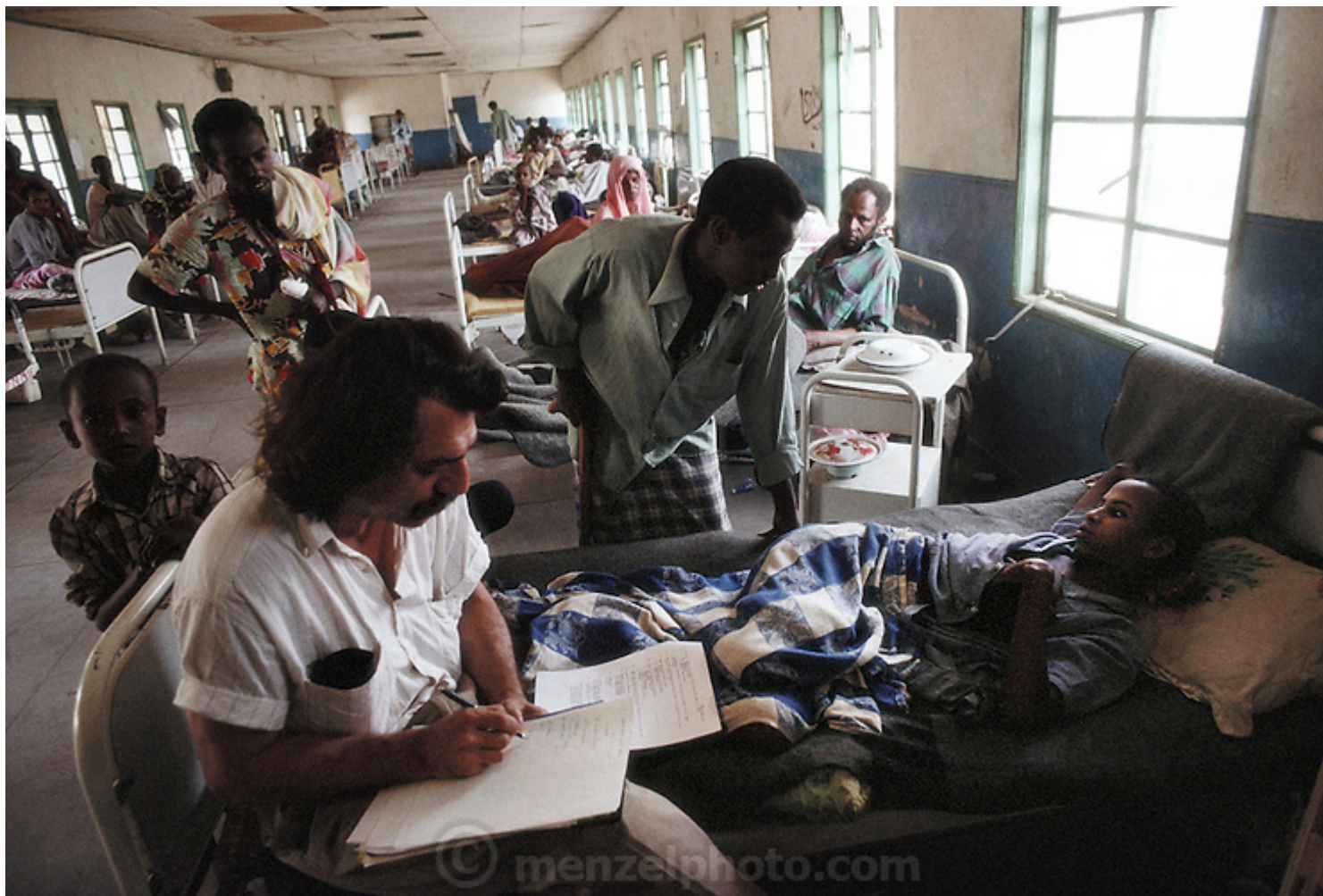
έμπαινε, ούτε έβγαινε από το στρατόπεδο. Είχαν τελειώσει τα τρόφιμα, ακόμα και οι γάτες και εγώ είχα μείνει ως ο μοναδικός χειρουργός με προσωπικό 100 άτομα. Οι μάχες ήταν καθημερινές και εμείς κάναμε χειρουργείο στο καταφύγιο κάτω από το νοσοκομείο, ενώ ήταν εξέλιξη βομβαρδισμός. Έμεινα εκεί για 27 μήνες» λέει ο κ. Γιάννου, που θεωρεί τη Σατίλα την πλέον δύσκολη και επικίνδυνη αποστολή του. Πολλά χρόνια αργότερα, το 2007, επέστρεψε και συνάντησε ξανά τους ανθρώπους με τους οποίους έζησε και συνεργάστηκε. Όλοι βέβαια, θυμούνταν το γιατρό που με αυτοθυσία είχε μείνει κοντά τους και διοργάνωσαν ολόκληρη εκδήλωση με εκείνον ως τιμώμενο πρόσωπο.

Οι συγκρούσεις βέβαια συνεχίζονται και ο Κρις Γιάννου ανέλαβε να δημιουργήσει ένα νοσοκομείο, αυτή τη φορά στη Σομαλία και ύστερα με τον Ερυθρό Σταυρό στο Αφγανιστάν, στο Μπουρούντι, στην Καμπότζη και το Νεπάλ, όπου προσέφερε ιατρικές υπηρεσίες τόσο στους Μαιοϊκούς αντάρτες πάνω στο βουνό, όσο και στο στρατιωτικό νοσοκομείο και το Υπουργείο Υγείας. «Τα τραύματα, οι πληγές του πολέμου διαφέρουν από τα ατυχήματα. Η παθολογία δεν είναι ίδια. Εργάζεσαι με ελάχιστα μέσα και αν έχεις μια απλή ακτινογραφία είναι θαύμα. Χωρίς συνθήκες υγιεινής και εν μέσω των αντιμαχόμενων πλευρών» σημειώνει ο κ. Γιάννου που αν και συνταξιούχος ετοιμάζει νέες αποστολές στην Ιορδανία., τη Συρία ή στο Ντάργουιν της Αυστραλίας. Πρόσφατα είχε προσφέρει τις γνώσεις του στην ομάδα ιατρών που παρενέβη άμεσα στις Φιλιππίνες μετά τον τυφώνα. Από τον Καναδά στη Μονεμβασιά. Μια ειδική συνεργασία όμως αναπτύσσει τώρα και με την Ιατρική Σχολή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου μετέχει σε ένα μεταπτυχιακό πρόγραμμα για τη διαχείριση καταστροφών. Από τον Καναδά έχει δεχτεί πολλές τιμητικές διακρίσεις, υπήρξε πρωταγωνιστής σε ντοκιμαντέρ και έχει εκδώσει ένα βιβλίο για τα γεγονότα της Σατίλα. Ανάμεσα, όμως, στα ταξίδια του σε κάθε άκρη της Γης, ο ομογενής χειρουργός του πολέμου δημιούργησε νέες ρίζες στο βράχο της Μονεμβασίας. Εκεί ζει τα τελευταία χρόνια, ως ένας από τους δώδεκα μόνιμους κατοίκους μέσα στο κάστρο, με θέα το Αιγαίο.

Δείτε τις φωτογραφίες:

Εξετάζοντας μια 50χρονη γυναίκα από τη Σομαλία που έχασε το πόδι της

Κάνοντας χειρουργείο μέσα σε καταφύγιο

Πηγή: like.philenews.com